Protenus.adū.loci.⁊ ē cōpoſitū a ꝓpe vel ꝓcul ⁊ tenus.⁊ ſiḡt longe.vt dicat̄.ꝓten⁹ q̄ſi ꝓcul a tenus.i.ꝓcul a ꝓpe.Vñ Virgilius in.vij.enei.Tartareā intendit vocē q̄ ꝓtenus oē Cōtremuit nemus.

Protinus.adū.tp̄is vel ordinis.i.cito.ſtatim.ↄtinuo.vel ↄſequēter.Et cor.pe.Vñ Ouidi⁹ in epi.Protinus abductis ſonuerunt pectora palmis.

Pube tenus.due ꝑtes ſūt.i.vſq3 ad pubertatis tempus.

Publicitus.adū.i.publice.⁊ d̄r a publicus Et cor.ci.

Pulſum.adū.a pello.lis.

De Q

Qua ē interrogatiuū ꝑ locū.vt Qua trāſiſti.Reſponſiua ei⁹.hac.illac.iſtac.

Qua de re.i.ꝓpter quā rē.cur.q̄uo.q̄ rōne

Quadragies.adū.nūeri.i.q̄dragita vicib⁹

Qualiter.adū.interrogatiuū.

Quam.ē ↄiūctio diſcretiua vel electiua.vt Diues eſſe volo q̄3 pauꝑ.vel Bonū ē ſperare in dn̄o q̄3 ſperare in ꝓ̄ncipib⁹.Etiā3 ē aduerbiū ſilitudinis.vt Tā Plato q̄3 Sortes legit.Etiā ē adū.compandi.vt Ille eſt maior q̄3 ille.Et ē adū.q̄ntitat̄.vt Iſte q̄3 pōt legit.Et ſm hāc ſiḡtionē pōt quāt⁹ deriuari a q̄3.Et q̄3 cōponit̄ ꝑ gemminatiōe3 ⁊ dicitur q̄3q̄3.id eſt.q̄3uis coniunctio aduerſatiua.

Quālibet.i.q̄3uis.⁊ acuit̄ penl̄.Vñ Greg⁹ Multū reliq̄t q̄ q̄3libet parū tm̄ deſeruit.

Quāobrē.aduer.interrogādi ſm Donatū.Et acuit̄ penl̄.ſm quoſdā ⁊ videt̄ eē q̄da3 irregularis aggregatio dictionu3 q̄ ponit̄ loco vni⁹ dictionis poti⁹ q̄3 v̄a cōpoſitio.

Quāuis.i.q̄3q̄3 vel licet.tm̄.ↄiūctio aduerſatiua.⁊ acuit̄ penl̄.

Quanā.i.i q̄ ꝑte ſyllabice h3 nā ſm Pap̄.

Quādiu.qn̄ ē vna ꝑs acuit̄ penl̄.vide etia3 ſupra in diu.Et ē q̄3diu.vſq3 ad quē finem vel vſq3 ad qd̄ tp̄s ſm Pap̄.

Quādo deriuat̄ a q̄3.⁊ ē aduer.tp̄is.Et eſt interrogatiuū.infinitiu3.relatiuū.Et cōponit̄ vel ſyllabicat̄.⁊ d̄r qn̄q3 ⁊ qn̄cunq3.⁊ quādoq̄dē.i.q2.Et cor.q̄.Itē ſiquando nequādo.aliq̄3do.añpenl̄.acuūt.Et nota q̄ qn̄ habet ſex compoſitiōes tm̄ ſm aliq̄s vt Siqn̄.nequādo.aliquando.qn̄q3.quādoqn̄.qn̄cunq3.Ex h̄ patet q̄ quādoq̄de3 non eſt compoſitio vera.ſed ponit̄ aliquādo loco vnius partis.Et eſt potius q̄dam vocum congeries irregularis quā compoſitio.⁊ tūc accēuat̄.ac ſi eſſet vna dictō.vt Exemplo.de facili.de cetero.ex improuiſo.⁊ cetera ↄſimilia.

Quāq̄3.i.q̄3uis.lic3.Et nō q̄ q̄3q̄3 ⁊ ſilia habentia.m.ante.q.ꝑ.n.ſcribunt̄.

Quantiſper.i.quātū.vt Quātiſꝑ valet res iſta.Tantiſper.

Quātotius.aduer.i.quāto ocius.velocius citi⁹.Et cōponit̄ a quāto ⁊ ocius adūbio.

Quāto minus.due ꝑtes ſunt ſicut ⁊ quāto magis.⁊ ita ſub duob⁹ accentib⁹ ſunt ꝓferende.ſm Hugu̇.in libro de dubio accētu.

Qua ꝓpter.i.q̄3obrē.ꝓpterea.q̄ pacto.

Quaſi.i.ſicuti.tanq̄3.velut.Et ponit̄ q̄ꝛ aliqn̄ ꝑ ſilitudine.aliqn̄ ꝑ veritate.Pro ſilitudine.Vñ Paulus.Quaſi triſtes ſemꝑ aūt gaudētes.Pro veritate vt in euāgelio Iohānis.Vidimus gloriā ei⁹ gloriā quaſi vnigeniti a patre Aliquādo nihil differt vtrum ꝑ ſimilitudine an ꝑ veritate ponatur.vt Iob.Quaſi impios ꝑcuſſit eos i loco videntiū.Sed ibi.Sicut impius inimicus meus ⁊ aduerſarius me⁹ quaſi iniqu⁹ Sicut.⁊ quaſi vt vult Gregorius pro affirmatione potius q̄3 pro ſimilitudine dictu3 videtur.

Qua tenus.vide infra in quatin⁹.

Quater adū.nūeri.a q̄ttuor deriuat̄.⁊ ſcribit̄ ꝑ vnū.t.Et breuiat̄ q̄.Vñ Oratius in ꝓ̄ma ep̄la.Me quater vndenos ſcias impleuiſſe decembris.Quattuor aūt nomen per duplex.t.ſcribit̄.

Quaternatim adū.i.ꝑ quaternos.⁊ dicit̄ a quaternus.

Quatinus pro vt eſt coniunctio cauſalis ꝑ i.ſcribit̄.⁊ deriuat̄ a qua.Pōt etiā eē coniunctio adiunctiua.Sed qua tenus per.e.ſunt due ꝑtes.⁊ acuit̄ te.Vñ i grecilmo d̄r Dictio quatinus eſt oratio qua tenus eſto Dictio ſub media breuis eſt.oratio longa.Si fiat proſa breuiat tn̄ vtraq3 metru3.Et nota q̄ vt.q̄ ⁊ quatin⁹.ↄiunctiōes ad ſinuicem in h̄ differūt.q2 vt cauſam remotiore3 Sed quatinus recipit cauſam ꝓpinquiorem.Q̄ v̄o ꝑtinet ad vtrūq3.Vñ icōgrue d̄r.Volo quatinus legas.ſed bn̄ d̄r.Volo vt legas.q2 voluntas longiſſima ē.⁊ nimium infinita.Poſt quatin⁹ ergo vel q̄ recte ſequit̄ hec ↄiūctio.vt h̄ modo.Rogo voſ vt quatinus mihi veſtrū auxiliū impēdat̄ Vel ſic.Poſtulo q̄ mihi dignemini prouidere vt poſſim in ſtudio commorari.Sed non adeo bene dicit̄.Rogo vos vt bn̄ mihi faciatis qd̄ vel quatin⁹ poſſim in ſtudio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑmanere.
Que ꝯiunctio copulatiua p.e.ſolā ſcribit.
⁊ idē ē qḋ ⁊.qñ ē ꝓnomē ſcribit ꝑ ae diph
thongon quę.⁊ in ſingulari feminino.⁊ in
plurali neutro.Et eſt interrogatiuū relati
uum.⁊ infinitū.

Quia ⁊ qm̄ in eodē ſenſu.Sꝫ qm̄ ꝓprie prę
ponit.⁊ ſic ſequētem ſenſū alligat.vt Qm̄
diſcis diſco.Quia quippe poſtponit ⁊ ſu
periorē ſenſū ꝯfirmat.vt Scio qꝛ didici et
quia ſyllabicat.⁊ dꝛ quianā.i.quia vel cur
Vñ Virgilius.Heu quianā tanti tinxert
ethera nimbi.

Quidē ꝯiunctio affirmatiua.⁊ coꝛ.ꝑmam.
Unde Facetus.Mente quidem lęta de=
corat florida vita.Et inde componit ſiq=
dem.Equidē aūt ſimplex ē.vide.ſ.in ſuo
loco in.e.lr̄a.

Qui diu duę ptes ꝓ vno affirmatiuo aduer
bio.i.certe.vere.

Quin.i.vt nō.vł vt ꝯiūctio adiūctiua.Qui
.i.ꝗ cōiunctio ē collectiua.Quin.i.potius
adū.eligendi.Quin.i.cur nō.vel cur adū.
interrogandi.Quin.i.certe aduerbium af
firmandi.Quin.i.inſuper aduerbiuꝫ oꝛdi
nis.Et componit.Quinetiā.i.inſup adū.
oꝛdinis.ꝭm Hugū.Itē inuenit q̇nimo.id
eſt.poti⁹ vel certe aduerbiū affirmandi vel
eligendi.vel poſſunt eſſe duę ptes.Et ſci=
as ꝙ in Lucę euāgelio vbi dꝛ.Quinimo.
beati q̇ audiūt verbum dei ⁊ cuſtodiunt il
lud.Ita diſtinguendum eſſe videt.Quin
imo beati ⁊ deinde beati qui audiunt ver=
bum dei ⁊ cuſtodiunt illud.Et pꝛodu.pe=
nul.quinimo.quia imo habet pꝛimam lon
gam.

Quindecies.adū.i.q̇ndecim vicib⁹.

Quinetiā.adū.oꝛdinis.i.inſup.⁊ dꝛ a quin
⁊ etiam.

Quinimo.vide in quin.

Quinpoti⁹.i.magis.ꝭm Pap̄.

Quinq̄geſies.adū.nūeri.i.q̇nq̄gita vicib⁹.
⁊ dꝛ a quinquaginta.ꝭm Pap̄.

Quinquies.i.q̇nqꝫ vicib⁹.

Quippe.i.nimirū.ſine dubio.certe.ꝯfirma
tiuū adū.Eſt eñ ſicut ſcꝫ videlicꝫ.Et ꝓd.
ꝑmā.poſitione.

Quo.interrogatiuū ad locū.vt Quo vadiſ
Reſponſiua ei⁹.huc.illuc.iſtuc.

Quocirca.ē cōpoſitū a q̇ ⁊ circa.Et nota ꝙ
circa ꝑ compoſitionē vel poti⁹ ꝑ q̇ndā irre
gularitatē iungit cū iſtis.ſ.q̇circa ꝓ ꝯiun
ctione cauſali vel illatiua.Circumcirca vł
circūquaqꝫ.

Quodā modo duę ptes ſunt.vñ duob⁹ ac=
centibus regendę ſunt.Quidam tamē gra
uant mo.⁊ tunc dicemus ꝙ nō eſt ibi cōpo
ſitio.ſꝫ quędā irregularis vocum ꝯgeries
fungens loco vni⁹ dictionis.

Quo minus.duę dictiōes ſunt.Pap̄.tamē
dicit.quominus.i.aliter non.ꝓ vna dictio
ne ſumens.

Quo modo.duę partes ſunt in euangelio.
Luc.ij.vt Quo modo fiet iſtud qm̄ virum
nō cognoſco.Aliqñ quomodo videt eē di
ctio cōpoſita.ſed poti⁹ eſt ibi q̇dā irregula
ris vocum congeries.q̄ ponit loco vni⁹ di
ctionis.vt qūo.i.q̄lit.⁊ tūc accentuat ac ſi
eēt vna dictio.⁊ acuit q̇.ſꝫ mo grauat.

Quondā.adū.tpiſ.per.q.ſcribit.qꝛ deriua
tur a qñ.

Quoniā.ꝯiunctio cauſalis vel ſubcōtinua
tiua.Cauſalis.vt Quoniā ꝓdeſt tibi lege
Subcōtinuatiua.vt Quoniam ambulat
mouet.Sic quoqꝫ quia vel ergo vna pars
eſt ꝭm Pap̄.Et differt qm̄ a quia.ſicut ha
bes in quia.

Quoniāquidē.i.quia.vel ꝗ vna ps ē cōpo
ſita a quoniā ⁊ q̇dē.⁊ tūc grauat q̇.⁊ acui
tur an.Pñt etiā eſſe duę ptes.⁊ tūc duob⁹
accētib⁹ regunt ⁊ acuit q̇.⁊ ſcribit tūc qm̄
p.m.⁊ tūc quoniamquidē.idē eſt qḋ.quia
certe.Et ſic ſumit.j.Coꝛ.xv.Qm̄quideꝫ
ꝑ hoiem moꝛs.⁊c̄.

Quoqꝫ ē ꝯiunctio copulatiua.Accipit eñ
ꝓ et.vel etiam.⁊ notat q̇nqꝫ ſil̄itudineꝫ.vt
Tuquoqꝫ fac ſimile.tñ loco aduerbij inue
nit pꝛo certe.

Quoꝛſum.i.verſus quā ptem.Et cōponit
a quo ⁊ verſum.⁊ ſyllabicat quoꝛſuꝫ.⁊ dꝛ
quoꝛſūcūqꝫ.i.verſus quamcūqꝫ partē ꝭm
Hugū.

Quotidie.adū.tpis.⁊ dꝛ a q̇t.⁊ dies.qḋ vi
cioſe ſcribit ꝑ.c.vt vult Hugū.Nā per.q.
ſcribi debet.Hoc etiā vult Pap̄.Et a q̇ti=
die dꝛ quotidian⁹.na.nū.ſic a meridie me=
ridian⁹.na.nū.Vñ quotidianū in pat no=
ſter debet ſcribi ꝑ.q.

Quotiēs.adū.nūeri.i.frequēter multotiēs
Quotiēs.i.quot vicib⁹.cui rñdetur ſemel
bis ter ⁊ ſil̄ia.⁊ deriuat a quot⁹.⁊ ſyllabi=
catur quotienſcūqꝫ.

Quouſqꝫ.i.q̄ꝫdiu.adū.tpis.Quouſqꝫ.i.ad
quē locū aduerbiū loci.Vñ.Tēp⁹ ſiue lo=
cum dic ſignificare quouſqꝫ.

Quur.aduerbiū interrogandi pōt deriua=
ri a q̇.⁊ ſcribit ꝑ.q.⁊ geminū.u.vel poteſt
deriuari a gtō cuius de quis.⁊ tunc debet

ſcribi p.c.ꝛ vnū.u.ſicut cur.ꝛ ita cōiꝰ ſcribitur ſm modernos.

De R

Racha ē interiectio affectū indignātis oſtēdens.ſicut cū dolemus.dicimꝰ heu ꝛ cū letamur vah.ꝛ ſiliter cū indignamur dicimꝰ racha.Uel racha.i.inanis ꝛ vacuus.quē vulgata iniuria abſqꝫ ſenſu vel abſqꝫ cerebro dicere poſſumꝰ.ꝛ ē hebreū.ꝛ acuiꝰ i fine.Sꝫ pus dictū melius valet.

Radicatus.aduerbiuꝫ.i.funditus vſqꝫ ad radicem.

Rancorditer.adū.i.iraſcibiliter.

Raptim.aduerbium.i.feſtinanter.violenꝰ quaſi ruptim.

Raro.adū.i.interdū.aliqn̄.

Re.ꝑpoſitio iſepabilis aliqn̄ notat reiterationē.Unde.hec tria re ſigt.ſurſuꝫ retroqꝫ contra.

Repente.i.cito.ſubito.

Reuera.i.certe.veraciꝰ.adū.ꝛ ē cōpoſituꝫ vel ſunt due ptes poſite p vna.

Retro.adū.loci.Et cōponiꝰ cū de.vt Deretro.Et cor.re.naturaliter.Unde in Aurora dicitur.Deretro reſpiciat animo quicunqꝫ reliquit.

Retrorſum.i.de ſūmo vſqꝫ ad infimū deorſum.vel tergotenus.

Rite.i.recte.ſm Priſtianum.ꝛ diciꝰ a ritu Pap̄.vo dicit.Rite.recte.iuxta moreꝫ legitime.probe.

Ripatim.adū.i.p ripas.vel de ripa in ripā ꝛ deſigt locū riparū.ſic oſtiatim oſtiorum.

Roſim.adū.i.mordaciter.a rodo.dis.

Rurſus vel rurſum.i.denuo.iterum.

De S

Sagaciter.i.prudenter ingenioſe.

Saltem.ꝯiunctio aduerſatiua.cū diminutione p ſyncopā fit a ſalutē.ꝛ eſt tractū a captiuis.q̄ qn̄ capti erāt ex timore nō valētes loq̄ integre dicebāt.Saltē.ſaltē.ſaltē.quaſi dicerēt.vt vitā ꝛ ſalutem nō amitterēt.Itē inueniꝰ ſaltim p.i.ꝛ dr a ſaltu.Un̄ dic Priſtianus in.xvi.lib.Saltu.ſaltuatim vel ſaltim.i.ſaltando.ꝛ eſt aduerbiū qualitatis.Unde.Saltim ſaltando.ſed ſaltē diminuendo.

Sane.i.certe.bene.recte.

Sat.adū.p apocopā fit a ſatis.et poniꝰ loco nois.vt ſat ē.i.ſufficit ſm Pap̄.

Satyrice.i.rephenſorie.

Satis.adū.qualitatis.Sꝫ poniꝰ qn̄qꝫ pro ſufficiens.Unde Lucanꝰ.Tu ſatis ad vires romana in carmina dandas.Et inde p apocopam ſat.

Satius.i.meliꝰ.adū.compandi.ꝛ dr a ſati.Un̄ dicit Priſtianꝰ in tractatu aduerbioꝝ Satius p meliꝰ.Un̄ Augꝰ.Satiꝰ eſt mori fame q̄ꝫ veſci idolotito.Et ſcribiꝰ p.t.qꝺ accipit ſonū de.c.Quidā legūt ibi ſaucius p.u.ſꝫ male ꝛ corrupte.

Scilicet.i.ſcire licꝫ.nimirū.adū.ē affirmandi.vel coniunctio copulatiua vel expoſitiua ſm quoſdā.

Se.ꝑpoſitio ē.ꝛ inueniꝰ ſolū p cōpoſitiōeꝫ Sex em̄ ſunt ꝑpoſitiones q̄ non inueniunꝰ niſi i cōpoſitiōe.ſ.di.dis.re.ſe.an.con.Et ſigt ſe aliqn̄ ſine.vt ſegnis q̄ſi ſine igne.Et ſedulus.ſine dolo.Aliqn̄ ſeorſum vt ſeduco.q̄ſi ſeorſū duco.Item ſe etiā ē ꝓnomen ꝛ geminaꝰ ſeſe.

Secretim.ſecreto.vel ſecrete.i.occulte.

Secūdū illud nomē poniꝰ loco aduerbij loci.vel qualitatis.vel potiꝰ ſilitudinis.Cū dr.Scōm Lucam.vbi greci dicunt.Cata Lucam.

Secus a ſe ꝑpoſitiōe deriuaꝰ.ꝛ deſeruit accuſatiuo caſui.vt Secus Petruꝫ.i.iuxta Petrū.Pōt etiā eē adū.ꝛ ē ſecꝰ idē qꝺ aliter vel alias.vel ꝓpe vel iuxta.Et ſm q̄ſdam idē dr ſecius.Itē in greciſmo dr.Dic ſecus eſſe aliter iuxtaqꝫ localiꝰ vnū.Dices aſt aliud tu dices qualitatiue.

Sed ꝯiūctio ē aduerſatiua.ꝛ debet ſcribi p d.Antiq̄ em̄ dicebant ſedū p ſed.Nos vero duas lr̄as vltimas abſcindimꝰ ꝛ dicimꝰ ſed p apocopā.

Sedecies.i.ſedecim vicibꝰ.

Sedenim vna ps.vl loco vnius ptis ē.Un̄ in vſibꝰ Syllabe legiꝰ.Sanctorū ſꝫ em̄ cūcte lux libera carni.Un̄.ij.Machab.vij.Sedem̄ mūdi creator.ꝛc̄

Sedtamen.i.atcontra.aliqn̄ ſunt due ptes aliqn̄ ē dictio cōpoſita.ꝛ tūc grauaꝰ ta.vl eſt q̄dā irregularis vocuꝫ congeries.q̄ poniꝰ p vna dictione.

Sedulo.aduer.i.inceſſanter.iterato frequēter.aſſidue.

Segniter.adū.i.pigriter.

Segregatim.i.diuiſim.ſepatim.

Semel.adū.numeri.i.vna vice.

Semp.adū.tpis.i.oi tpe.

Senſim.i.paulatim.adū.remiſſiuū.ꝛ diciꝰ a ſenſus.Nā q̄ moraꝰ ꝛ paulati tēdūt ſenſum faciūt.ꝛ cū ſenſu fiūt.Itē ſenſim.i.ſenſibiliꝰ.vel ad ſenſum.ꝯſtanꝰ.timide.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf